

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Η ευλογημένη ταπείνωση»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο «Η ευλογημένη ταπείνωση», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 1η Φεβρουαρίου.

“Ανέκαθεν ο άνθρωπος προσευχόταν. Το πρόβλημα όμως, ήταν σε ποιόν ανέφερε την προσευχή του! Κι αυτό το πρόβλημα είναι έκδηλο κυρίως σήμερα, όποτε οι περισσότεροι άνθρωποι αναφέρονται στον εαυτό τους και καθόλου στον Θεό. Προσπαθούν μόνοι τους να βρούν λύσεις στα προβλήματα, στις δυσκολίες, στις αντιξοότητες, εμπιστευόμενοι μόνον την κρίση τους και τις όποιες ικανότητές τους, μία όμως είναι η σωτήρια αντιμετώπιση. Το γονάτισμα μπροστά στα εικονίσματα και η γεμάτη συντριβή και μετάνοια τελωνική προσευχή: «Ο Θεός, ιλάσθητι μοί τω αμαρτωλώ»!”, ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἡ παραβολή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου σημασιοδοτεῖ τήν ἔναρξη τῆς πιά πνευματικῆς περιόδου τοῦ ἔτους, τῆς περιόδου τῆς προετοιμασίας μας γιά τή μεγαλύτερη ἑορτή τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Πάσχα. Κι ἡ περίοδος αὕτη παίρνει τό ὄνομά της ἀπό τό λειτουργικό βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας πού ὀνομάζεται «Τριώδιο», καθιερώνοντας τήν περίοδο αὐξημένης προσευχῆς τόσο σέ ποσότητα ὅσο καί σέ ποιότητα.

Ἀκριβῶς δέ ἐπειδή ἡ περίοδος αὕτη εἶναι εὐκαιρία ἐντατικότερης καί θερμότερης προσευχῆς, γιά τόν λόγο αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας τήν ξεκινᾷ μέ τή διδασκαλία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ γιά τόν τρόπο τῆς θεάρεστης προσευχῆς. Καί ἡ διδασκαλία αὕτη ἐμπεριέχεται σέ μιά ἱστορία, στή διδακτικότετη αὕτη παραβολή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου, πού τόσο ἔχει ἀναλυθεῖ ἀνά τούς αἰῶνες καί ἔχει καταστεῖ ἀφορμή προβληματισμοῦ καί ἀποφάσεων. Κύριο χαρακτηριστικό της, ἡ μέ ἀπλό τρόπο ἐπισήμανση τῶν πνευματικῶν κινδύνων πού ἀναιροῦν τήν προσευχή καί τήν μετατρέπουν σέ προβολή τοῦ ἑαυτοῦ μας. Συνάμα παρατίθεται ὁ τρόπος, μέ τόν ὅποιο ἡ προσευχή φθάνει στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, καθίσταται θεάρεστη κι ὁ προσευχόμενος ἄνθρωπος χαριτώνεται καί πορεύεται τήν ὁδό τῆς ἀγιότητας καί τῆς θεώσεως.

Σάν νά εἶχε κατά νοῦ τόν ἄνθρωπο τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰώνα ὁ Χριστός μας ὅταν περιέγραφε πρὶν δύο χιλιάδες χρόνια τόν Φαρισαῖο! Ἀπερίφραστα καί ξεκάθαρα ὁ Χριστός τονίζει πῶς ὁ Φαρισαῖος, ἂν καί βρισκόταν μέσα στόν Ναό, δέν προσευχόταν στόν Θεό, ἀλλά στόν ἑαυτό του, τόν ὁποῖο εἶχε εἰδωλοποιήσει. Γι' αὐτό καί ἡ γεμάτη ἔπαρση κι ἐπίδειξη προσευχή. «Ἐγώ εἶμαι τέλειος, οἱ ἄλλοι εἶναι γεμάτοι ἐλαττώματα. Ἐγώ κάνω ὅ,τι πρέπει καί μέ τό παραπάνω, οἱ ἄλλοι ὕστεροῦν κι εὐθύνονται γιά τό κακό στόν κόσμο. Ἐγώ δέν κάνω κανένα λάθος, δέν σφάλω ποτέ, οἱ ἄλλοι εἶναι γεμάτοι ἁμαρτίες, πάντα σφάλουν, μέ μεγαλύτερο λάθος τους τό ὅτι δέν σπεύδουν νά μέ παραδεχθοῦν ὡς ἀνώτερο τους».

Ἀνέκαθεν ὁ ἄνθρωπος προσευχόταν. Τό πρόβλημα ὅμως, ἦταν σέ ποιόν ἀνέφερε τήν προσευχή του! Κι αὐτό τό πρόβλημα εἶναι ἔκδηλο κυρίως σήμερα, ὅποτε οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀναφέρονται στόν ἑαυτό τους καί καθόλου στόν Θεό. Προσπαθοῦν μόνοι τους νά βροῦν λύσεις στά προβλήματα, στίς δυσκολίες, στίς ἀντιξοότητες, ἐμπιστευόμενοι μόνον τήν κρίση τους καί τίς ὅποιες ικανότητές τους, μία ὅμως εἶναι ἡ σωτήρια ἀντιμετώπιση. Τό γονάτισμα μπροστά στά εἰκονίσματα καί ἡ γεμάτη συντριβή καί μετάνοια τελωνική προσευχή: «Ὁ Θεός, ἰλάσθητι μοί τῷ ἁμαρτωλῷ»!